

Ikkunat kimaltaviksi

Poliitikko, kirjailija, presidentintekijä ja kaikkien alojen asiantuntija Lasse Lehtinen kertoo kirjassaan Minä ja Thatcher nuoruuden seikkailuistaan Brittein saarilla. Suomalaiset pojat joutuivat alkajaisiksi ikkunanpesuhommiin. Työtä tehtiin urakalla ja jälkeä seurattiin tarkasti.

Siihen aikaan teollisen vallankumouksen syntymäaassa Englannissa ikkunoita pestiin rievuilla ja kuivattiin sanomalehtipaperilla. Samalla johon myös brittien kansalliruoka fish and chips vielä tänäänkin kääritään. Ainakin turisteille.

Kuivaaminen kävi kituuttavan hitaasti, ja aina jäi läkkiä, joita piti kivuta kiillottamaan. Kaverusten mieliin muistui suomalaisten kätevämpi tapa. Lehtinen soitti kotiinsa ja pyysi lähettämään pikapaketissa pari kumista ikkunalastaa. Paketti tulikin pian.

Pojat ottivat laitteet vaivihkaa käyttöön. Jäljestä tuli parempaa kuin kilpailijoilla. Pomo ihaili ja kiitteli. Kehuttiin ja luvattiin lisää hommia.

Mutta sitten tuli ongelmia. Pojat nimittäin tienasivat moninkertaisesti vanhanaikaisiin kilpailijoihinsa verrattuna. Työnantaja huomasi jujun ja muutti urakkanormit, jolloin suomipojat saivat paikallisten vihat päällensä. No, lastoja alkoi löytyä Britanniastakin. Näin sitä kapitalismissa kehitys kehittyy.

Keväisin talven jäljiltä samentuneet ikkunaruuat läjähtävät naamalle. Kirkas auringonvalo paljastaa karneuden. On pakko patistaa itsensä hommiin. Eihän kehtaa enää vieraitakaan kutsua.

Ikkunanpesussahan ei sinänsä ole mitään ikävää. Hommaan ryhtyminen vaan vaatii tiettyjä valmisteluja, ja touhu tuppaa jäämään kuin katon paikkaus poudalla. Onneksi Suomesta löytyy loistavia lastoja, ja käteviä kippaavia ikkunoita on oikeastaan aika jännää käsitellä.

Mutta ei niin jännää kuin Detroitin Renaissance Centerissä. Osallistuin vuosia sitten kompleksissa pidettyyn suureen konferenssiin ja seurasin tylsimpinä tuokioina ikkunanpesuporukan hurjia puuhia. Kaverit kylluivat köysien varassa katolta riippuvassa kerkassa. Tuli siistiä jälkeä.

Renaissance Center Detroitin keskustassa koostuu seitsemästä korkeasta tornista. Keskimmäisen mainostettiin aikanaan olleen maailman korkein hotelli. Ikkunamainen ulkopinta kimmeltelee auringossa. Tornien katoille on rakennettu kiinteät laitteet kelkoille, joista ikkunat pestään ja tehdään rakennusten muut ulkopuoliset huollot.

Haastatteleman ikkunanpesuporukan pomo ei tiennyt ihan tarkkaan, montako ikkunaa rakennusryhmässä kaikkiaan on. Hän muisti kuitenkin, että yhdessä päivässä kuuden miehen porukka pesi noin 540 ikkunaruuat. Koko urakkaan meni noin kolme kuukautta.

Urakan jälkeenkö sitten lomalle? Ei tietenkään. Aloitamme saman uudestaan, vastaa pesupäällikkö Mr Marcelain.

pajen